

Atvirlaiškis Valerijai Čiurlionytei, [1916-06-18], [iš Petrogrado - į Lipecką].

Sesute mano! Aš nuo tavęs visus laiškus, visus gavau[.]

Sesute mano! Aš nuo tavęs visus laiškus, visus gavau. Tąsias atvirutes aš rašiau gal būti tuo pačiu laiku, kai tu man rašei, o laiškai kelyj ir apsilenkė. Aš nuo tavęs gaunu kasdien laiškų, o kai kada ir du. Užtat man dabar ir gerai, taip gerai, kad aš visas bėdas užmiršau. Šiandie, pavyzdžiui. Sėdžiu ir filosofuoju — rašau apie tautinę kultūrą. Tik labai nesmagu, kad aš tave kankinu. Bet ką tu čia žmogus padarysi. Kai skauda — rėkiu, kai gerai — tai nežinau, ką daryti. Nežinau, ką padaryti, kad tau būt gerai, kad neskaudėtų... Sakyk, sesute, kas tau yra?.. Juk kelinta diena jau sakai, kad sergi, sergi... Kas tau yra? Tik labiau neapsirk — žiūrėk, Sesut! Aš už tave pasimelsiu — maldele kas vakarą gražią gražią sukalbėsiu. Gavau porą atviručių nuo Marikės [1] — vieną iš Maskvos. Kita invažiuojant in Krymą rašyta. Jiii... Kokia ji suvargus! Tu, Sesute, žiūrėk, kad neliūdėtum ir nesirgtum! Viso, viso Tau gražaus. Atlankyk mane sapne.

Bolyt[i]s

KOMENTARAI

[1] Marija Grikinytė - BS draugė Petrapilyje.